

- Emelkedik a Szovjetunióban a szövőttárak termelése (2. oldal.)
- A kórház becsülete (2. oldal.)
- A gépek és a felszerelés teljes kihasználásáért (3. oldal.)
- Uj szövésmentekkel a dolgozók igényeinek kielégítéséért (3. oldal.)
- Aki nem akar osztozkodni a „szovjet” (3. oldal.)
- A német demokratikus sajtó V. M. Molotov nyilatkozatáról (4. oldal.)
- Az osztrák jobboldali szocialisták Ausztria boldogulásának kérékéről (4. oldal.)
- A svájci ifjúság tiltakozik Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen (4. oldal.)

A szovjet nép alkotó munkája — legyőzhetetlenségének biztosítéka

A múlt esztendő a gazdasági és kulturális téren elért nagy eredmények és a szovjet emberek anyagi jólétének állandó emelkedése jellemzi. A Szovjetunió még egy jelentős lépést tett a kommunizmus felé vezető úton. Az elmúlt évben ezenkívül megszilárdult a béke és a demokrácia táborának élen haladó s következetesen a béke és a népek közötti barátság politikáját folytató Szovjetunió nemzetközi tekintélye.

A Szovjetunió dolgozói ezekben a napokban készítették el a békés építő munkájuk mérleget. Munkájukat siker koronázta. Ezt az is bizonyítja, hogy a múlt év utolsó hónapjaiban számos vállalat határidő előtt teljesítette évi tervét. Közöttük szénbányavállalatok, trüszölők és kombinátok, kőolajtermelési vállalatok, fémipari üzemek, gépgyárak, villamosközpontok, erődítéstermelő és építkezési vállalatok. A Szovjetunió legnagyobb ipari központjainak, Moszkva és Leningrád ipari vállalatainak dolgozói is jelentős eredményt értek el a termelésben. Moszkva város és tartomány vállalatai évi össztermelési tervüket már december 17-én, a fontosabb ipari termékek nagyrésztének évi tervét pedig december 26-án fejezték be. Leningrád város és tartomány vállalatai évi össztermelési tervüket december 21-én fejezték be. A kőolajipari minisztérium, valamint a közszükségleti cikkek minisztériumának és a villamosközpontok vállalatainak dolgozói szintén határidő előtt teljesítették évi tervüket.

A szocialista ipar képezi a Szovjetunió népgazdaságának legfontosabb ágát. A szovjet emberek ezért különösen örülnek az elért nagyszerű eredményeknek. Az ipari termelés mennyisége 1953-ban közel két és félszer volt nagyobb, mint 1940-ben. A nehézipar, mely az egész szocialista gazdaság alapját képezi, hónapról-hónapra növeli legfontosabb gyártmányainak termelését. 1953-ban a Szovjetunióban több, mint 38 millió tonna acélt, több, mint 320 millió tonna szenet, több, mint 52 millió tonna kőolajat és 133 milliárd kw. villanyáramot termeltek. Tavaly a gépgyárak 3,8-szer több terméket gyártottak, a vegyipar pedig háromszor haladta túl az 1940. évi termelést. A szovjetek országának gazdasági ereje gyors ütemben emelkedik. A népgazdaság vállalatainak összes ágait rendszeresen látják el nagyteljesítményű új gépekkel.

A kommunista párt és a szovjet kormány a nehézipar fejlesztésében elért sikerekre támaszkodva, jelenleg a tömegcikk-állandóan fokozódó ütemű gyártását szervezi meg. A szovjet emberek lelkesedéssel teljesítik a Szovjetunió Legfelső Szovjetje V-ik ülésének hozott határozatokat, valamint a Szovjetunió Kommunista Pártja KB-nak és a szovjet kormányoknak határozatait az ipari és közelméleti cikkek termelésének lényeges emelésével, a választék kibővítésével és a minőség megjavításával s egyben a szovjet kereskedelem állandó fejlődésével kapcsolatban. A dolgozók ezekben a fontos intézkedésekben a párt és a kormány a nép jólétét célzó fáradhatatlan gondoskodásának újabb bebiztosítását látják, amely állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteiknek teljes kielégítésére irányul.

Két-három év múlva a Szovjetunióban bőséges mennyiségű közszükségleti cikk áll majd a dolgozók rendelkezésére, még több ipari cikket és élelmiszert látnak el a lakosságot. Így határozott a kormány — tehát így lesz! A közszükségleti cikkek termelése már 1953-ban 72 százalékkal volt nagyobb, mint a háború előtti időszakban. Lényegesen bővült a termékek választéka, minőségük és kiállításuk pedig javult.

A selyemhernyó tenyésztés fejlesztéséért

Partunk Központi Vezetősége 1953. augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülése megjelölte azokat a feladatokat, amelyek elősegítik a közszükségleti cikkek termelésének fokozását. A párt és a kormány határozatokat teljesít a biztosíték arra, hogy a plenáris ülés gazdasági programját valóra váltjuk.

Különösen fontos a minisztériumoknak az a határozata, amely szabályozza a selyemhernyó tenyésztés feltételeit. A tervben felül termelők számára emelkedő díjazást állapítanak meg és a vásárolható ipari áruk jegyzékét is kibővítették két iparcikkkel: gyapottal és zellárral.

Az ország egész területén újabb könnyűipari és élelmiszeripari vállalatok épülnek. Az 1953-as év fordulópont a szocialista mezőgazdaság történetében. A Szovjetunió Kommunista Pártja KB szeptemberi teljes ülésén nagyfontosságú határozatokat hoztak a kolhozrendszer megerősítésére, az állattenyésztés erőteljes fejlesztésére, a földművelés és a burgonyatermés növelésére és általában minden mezőgazdasági termék hektáronkénti termésátlagának emelésére.

A párt és a kormány minden támogatást megadott, hogy a mezőgazdaság gyors fejlődését biztosító intézkedéseket eredményesen végrehajthassák. Emelkedik a gépgyártás és több műtrágyát állítanak elő. A szocialista mezőgazdaság technikai és anyagi alapja a gép- és traktorállományok zavarbanlan működését is biztosítja. A kolhozokban, a GTA-kban és a szovhozokban ma már tíz és tizezer mezőgazdasági mérnök, technikus és szakember dolgozik.

Mindenki láthatja, hogyan szépül, mint válik jobbá, gazdagabbá a szovjet ember élete, mindenki láthatja, hogy a Szovjetek Országában minden megtesznek a dolgozók boldogságáért. Mindenki meggyőződhet arról, hogy a kommunista párt és a szovjet kormány nem ismeri érdekelt, melyek felette állhatnak a nép érdekeinek.

A Szovjetunióban elért nagyszerű eredmények hatalmas forrása a szovjet emberek önmegtartózkodó munkája, kiapadhatatlan teremtő kezdeményezése. Az 5-ik öt éves terv feladatainak teljesítésére és tulszárnyalására irányuló munkaversenyek széles népi jellegű öltöttek. Részt vesz ebben a népgazdaság minden ágának millió és millió dolgozója. A versenyek folyamán a szocialista termelés újabb és újabb tartalékokat tárunk fel, ezer és ezer élmunkás és tehetséges fiatal tűnik fel — a merész technikai elgondolások emberei. A Szovjetunióban, ahol a munkások nem a kizsákmányolónak, hanem saját magukért és szocialista államukért dolgoznak, minden ami új és fejlettebb, rövid idő alatt milliónyi dolgozóhoz válik hozzáférhetővé.

Tavaly a munkaversenyek új értékes kezdeményezésekkel gazdagodtak, melyeknek célja a munka termelékenységének állandó növelése, a termelés minőségének megjavítása és az előállítás ár leszállítása. Az egész Szovjetunióban mindenütt ismerik ezeket az újítottakat: Sz. Kovtva moszkvai főnökök, M. Zsírina és E. Harkova kupavnai szövönöket, N. Norot cseljabinszki technológust, A. Maszlovát, a csirsziki vegyikombinát gépkezelőjét, P. Krivosejint, a voszkreszenszki vegyikombinát fűtőjét és másokat, akik nagyszerűen tökéletesítették a különböző munkamódszereket.

1953 utolsó hónapjaiban szélesiramu munkaversenyek zajlottak le a termelési munkafelület minél tökéletesebb kihasználására. A vállalatok munkaközösségei eredményesen használták ki mindegyik gépgétségnek a négyzetméternyi felületen elérhető termelési lehetőségét. Nehéz lenne felbecsülni eme kezdeményezés fontosságát. A kupavnai szövönök például kiszámították, hogy 1954-ben termelésüket egyharmadával emelhetik anélkül, hogy bővítenék a termelési munkafelületet. 1953-ban a moszkvai villanykőgyár, mindegyik négyzetméternyi munkafelületről 2,5-szer több terméket állított elő, mint 1940-ben. Ez a gyár 1954-ben 20 százalékkal termel többet.

A Szovjetunió dolgozói zárt sorokban tömörülve a kommunista párt és a szovjet kormány körül, büszkén tekintenek a megtett útra. A Szovjetunió őriasí eredményeket ért el a kommunista társadalom építéséért vívott harc során. A szovjet nép örmével a bizalommal lépett az 1954. évbe, amely a szovjet nép alkotó ereje új fejlődésének, a népgazdaság és a Szovjetunió dolgozói jólétének új lendülettel teli éve a kommunista társadalom építésének útján.

Az évi terv teljesítéséért Szovjet módszerek segítségével fokozzák a termelést

Napról napra fokozódik a szocialista verseny lendülete a „I. Ranghét” gyárban. A dolgozók arra törekcsenek, hogy tervüket sikeresen fejezzék be. Uj, fejlett módszereket alkalmaznak munkájukban, hogy teljesíthessék azokat a nagyszerű feladatokat, amelyeket pártunk Központi Vezetősége augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülésén megjelölt a dolgozók életszínvonalának fokozott mértékű emeléséért.

Majminko István sztahanovista közszörgépen dolgozik. Február első napjaiban a haladott szovjet módszerek segítségével 210 százalékkal sikerült normáját átlagosan túlháladni. Eredményesen alkalmazza a Bikov-Bortkevics, Koleszov, Kottlear, marsrut, Zsandarova és a Titov módszereket, melyek segítségével nemcsak, hogy emelte a termelékenységet, de jóval könnyítette is munkáját.

Nüdasan Gheorghe ifjunktás lendülete.

Szocialista versennyel a holtidő kiküszöböléséért

A „Solidaritáta” asztalosipari termelőszövetkezet vezetőségének és munkaközösségének tagjai állandó harcot folytatnak a szocialista versenyek kizsárléséért. Valamennyien tudják, hogy a verseny keretében végzett munka mennyiségileg és minőségileg is eredményes. A holtidő kiküszöbölése ugyancsak a szocialista verseny érdeme — mondja a versenybizottság elnöke.

Decemberhez viszonyítva, az elmúlt hónapban öt százalékkal emelkedett a versenyben résztvevők száma. A termelőszövetkezet szocialista versenyfelelőse sikerrel zárta le a januári termelési eredményeit. May Antal gépházi dolgozó 96 százalékkal teljesített normán felül. Kiss Péter a kéziműhelyben tevékenykedik s az elmúlt hónapban ugyancsak 96 százalékkal termelt terven felül. Az enyvezők közül Rauch Mihály 95, a fényező osztályon Pelzer Rozália 92 és a csiszoló osztályon pedig Michelbach Mihály 80 százalékos normatelteljesítéssel érték el szép eredményt.

Az asztalosipari dolgozók a tervteljesítéssel párhuzamosan az anyagmegtakarítást is köteleességüknek tekintik. A szövetkezet munkaközössége januárban 1,047,23 lej értékű anyagmegtakarítást ért

tesen dolgozik és a minőség megjavításáért állandó harcot viv. E hónap első napjaiban 150 százalékkal termelt normán felül. Ezenkívül azon igyekszik, hogy az általa vezetett „December 30” minőségi brigád tagjai minél jobb eredményeket érjenek el. Ezért valamennyien a Savics szovjet módszert alkalmazzák munkájukban, melynek segítségével gyorsabban és pontosabban végzik a munkadarabok marását.

Schneider Ádám sztahanovista február első napjaiban az Sz. 3, 7046 négybekezdű csigakerék M/3 munkadarabon dolgozott, amely az esztergápad szánkójának előtolásához szükséges. Ennek megmunkálásánál két kést alkalmaz, így az eddigi egy darab helyett ugyanazon idő alatt két munkadarabot készít el. Napi normáját ezáltal 115 százalékkal túlháladja, ugyszintén a munka megkívánt minőségét is eléri.

el. Megyeri László munkacsoportja a kéziműhelyben 45 négyzetméter díofa furnirt 324 lej értékben takarított meg. A Klein János felügyelete alatt működő munkacsoport 221,40 lej értékben 0,450 köbméter tölgylet megtakarítást ért el. A Ruck Pál irányításával dolgozó csoport a politúros munkák elvégzésékor 8 kiló ipari szeszt takarított meg.

Az asztalosipari termelőszövetkezet vezetősége a közelműltban elemelte azoknak az elvtársaknak a munkáját, akik az elmúlt évben a termelésben úgy minőségileg, mint mennyiségileg a legkiválóbb eredményt érték el. Az első 12 helyre a következő elvtársak kerültek:

May Antal többszörös újító, a gépház élmunkása; Megyeri László minőségi élmunkás; Jäger Antal körműves; Spierer Márton élmunkás és az üzem egyik legjobb vezetője: Kiss Péter, Szekeres József, Kondor Lajos, Viderock János, Bauer János, Michelbach Mihály, Holtó József és Ruck Pál élmunkások.

A termelőszövetkezet vezetősége és munkaközössége valamennyi tagja büszké az elvtársakra, akik a szövetkezet „legjobb munkása” címét nyerték el az 1953. évben.

Készülnek a tavaszi kampányra a vladimirescui állami gazdaság dolgozói

A vladimirescui állami gazdaság dolgozói az agrotechnikai módszerek alkalmazásával 1953-ban szép eredményeket értek el. Így a termelési tervet 134 százalékkal teljesítették.

Az állami gazdaságban — miután teljesítették és túlteljesítették az 1953. évi tervet — nagymennyiségű gabonát és pénzjutalmat osztottak ki a dolgozók között, akik több mint hat hónapot egyfolytában tevékenykedtek a gazdaság keretében és jó munkát végeztek. Többek között Olteanu Gheorghe mezőbrígdfelelős is 300 kiló buza és 800 lej pénzjutalomban részesült. Hoffmann Mátyas napaszamos 200 kiló búzát és 311 lej jutalmat kapott. A dolgozók jutalmazásaként a vladimirescui állami gazdaságban több, mint 13 vagon búzát és 37,848 lejt osztottak ki.

Annak érdekében, hogy az 1954. évben is bőséges termést érjenek el, a gazdaság vezetősége idejében intézkedett a tavaszi kampányra való előkészületekről. A tavaszi kampánytervet felosztották osztályokra, brí-

gádokra és traktorokra, s így minden dolgozó közelről megismerheti a reáharuló feladatokat.

Négy brigádot szerveztek, amelyek a konyhakertészetben dolgoznak. Ugyanakkor már eddig több, mint 400 munkással kötöttek szerződést, akik ebben az évben az állami gazdaságnál dolgoznak. Naponta jelentkeznek a gazdaság vezetőségénél a dolgozók, hogy szerződést kössenek az 1954. évre, mert látják, hogy azok a dolgozók, akik az állami gazdaság keretében szorgalmasan dolgoztak, megérdemelt fizetésben részesültek és még jutalmat is kaptak. A gazdaság vezetősége idejében intézkedett a szükséges vetőmagvak beszerzéséről, a gépek javítása pedig teljes lendülettel halad. A traktorok nagyrészt már megjavították. A vetőgépek javítását mintegy 40, a traktortorlatás ekékét 80, a kultivátorokét pedig 70 százalékkaln végezték el. A vladimirescui állami gazdaság dolgozói szervezettel készülnek az 1954. évi tavaszi kampányra.

Az Arad- és Hunyad-tartományi pedagógiai iskolák háromnapos értekezlete

Az elmúlt napokban nyílt meg a pionírpárlata dísztermében az Arad- és Hunyad-tartományi pedagógiai iskolák háromnapos tartományi értekezlete. Onita Petru elvtárs, tartományi tanfelügyelő beszámolójában elemzte az aradi és dévai pedagógiai iskolák tevékenységét. A beszámolóból kiténtek az egyes iskolák eredményei és hiányossággal. Különösen jó munkát végezték az aradi 1. számú román pedagógiai fiúiskola munkaközössége, ahol a tanárok és tanítók arra törekedtek, hogy módszeres tanítással — módszeres tanításra szoktassák a jövő tanerőit. Jó eredményeket értek el a 2. számú magyar pedagógiai leányiskola és az övönöképző tanárai is. Az új tanerők képzésében jelentős munka háru a pedagógiai ezaktanároknak. Ezek közül Vartaci Ioan, a fin tanítóképző pedagógiai szaktanára tűnik ki, akinek célja, hogy a növendékek minél

alaposabban elsajátítsák a szovjet pedagógiai módszereket.

Onita elvtárs beszámolója végén rátért azoknak a feladatoknak ismertetésére, amelyeket a pedagógiai iskola tanerőire várnak, a szovjet pedagógiai módszerek minél szélesebbkörű alkalmazása, a tanulók számára az egyéni tanulásra megfelelő idő biztosítása, s az önkéntes legyelem fejlesztése szempontjából.

A beszámolót kérdések követték, amelyekre Onita Petru elvtárs válaszolt.

A hozzászólások során a felszólalók rámutattak a jelentős hiányosságokra és értékes javaslatokat terjesztettek elő a tanügyi munka megjavítása érdekében.

Az értekezlet második és harmadik napján a tanerők szakonként szekciókra oszlottak, ahol módszertani kérdéseket beszéltek meg.

Emelkedik a Szovjetunióban a szövöttáruk termelése

A textilipar az a könnyűipari ág, amelyik közvetlenül elégtit ki a lakosság legszélesebb tömegeit.

A szocialista rendszerben mind nagyobb mértékkel ölt a textilipar jelentősége, mivel gyors ütemben emelkedik a lakosság élet-színvonala és igénye is. E tények következtében, a háborúutáni években különösen emelkedett az elsőrendű gyapjuszövet és a selyem, valamint a jöminőségű pamutáru iránti kereslet. A szövet vásárló nem csupán elsőrendű anyagot keres, de gazdag választékot is óhajt.

A textilipar gyorsütemű fejlődése a Szovjetunióban szoros összeköttetésben áll a nehézipar terén elért eredményekkel. A textilipari vállalatokat legkorszerűbb szovjet gépekkel szerelték fel. Az újonnan épített és átépített gyárak és üzemek nagymértékben túlszárnyalták a Szovjetunió textiliparának háborúutáni technikai színvonalát és termelési mennyiségét.

A Szovjetunió textilgyárai 1953-ban 5,300,000,000 méter pamutáruat gyártottak, 1,345,000,000 méterrel többet mint 1940-ben, 71 százalékkal több gyapjuszövetet és 5,5-szer több selymet.

A gyapjufeldolgozó iparban például az összes velourbolyhosítógépek több, mint felét újfajta korszerű gépekkel cserélték ki. A hengeres csévelőgépeknek háromnegyedét olyan szerkezettel látták el, amely lehetővé teszi, hogy a szövethengereket nagyobb felületen végezhessék. A fűtőgépeknek majdnem a felét rögzített fémberendezésekkel látták el, a szövethengergépek és a fonórokkák egynegyedét olyan szerkezettel szerelték fel, amely növeli a munka termelékenységét. A fonógyárakban nagyrészt helyettesítették a megszakítással működő elavult gépeket, állandóan működő új szovjet gépekkel.

A textilipari vállalatoknál a tekercselők felét nagyteljesítményű gépek helyettesítették, a szövőszékek egyharmada pedig önműködő.

Minden hozzájárul ahhoz, hogy a pamut-szövetek minden termelési ágában emelkedett a munka termelékenysége.

Írta: I. HMELEVSKIJ

Az utóbbi években a selyemiparban lényegesen nőtt a kétszós gyors szövőszékek száma, valamint a nagysebességű szálsodró-orsók száma is emelkedett.

A selyemgyártó ipar szövőszékeinek és a szálsodrógépek alkatrészeinek kicserélése lehetővé tette a választék kibővítését, a kreppselymek termelésének emelését.

A gyapjufeldolgozó iparban is fejlődött a műszaki színvonal. Nagyszámu új fűtő-gépet és önműködő nagyteljesítményű szövőszéket szereltek fel a gyapjuiipari üzemekben és gyárakban.

A lenfeldolgozó iparban, számos hengerlő-gépet nagysebességű, a régiéknél ötször magasabb teljesítményű új géppel helyettesítettek. A lenfeldolgozó ipar vállalataiban nagyteljesítményű fonórokkákat és hengeres csévelőgépeket szereltek fel. Ebben az iparban a szövőszékek egynegyede önműködő.

A szovjet textilipar a mennyiségi és a minőségi eredményei ellenére sem elégtit ki a lakosság igényeit. A hároméves tervben a szövet állama a közszükségleti cikkek gyártási ütemének lényeges fokozását írja elő és itt az első helyet a textilipar foglalja el. A következő három év alatt a textilipar termelése lényegesen emelkedik, választéka pedig bővül. A szovjet kormány a már működő gyárak termelésének mennyiségét emelve, ezidő alatt új vállalatokat is épít és a textilipart új technikai felszereléssel bővíti.

A Szovjetunióban 1954—1955-ben közel 2,000,000 új sodróorsót és több mint 53,000 legkorszerűbb szövőszéket helyeznek üzembe.

A befektetések összege is lényegesen emelkedik. Ily módon a Szovjetunió köz-szükségleti iparcikkek minisztériuma 1954-re 5,850,000,000 rubelt irányzott elő az 1953. évi 3,148,000,000 rubellel szemben.

Ennek az összegnek nagyrészt a textilipari vállalatok építésére és kibővítésére szánták.

Nagy textilkombinátorok épülnek Kamisin, Herszon, Barnaul, Engels, Sztalinabad,

Csebokszari, Jarcevo, Omszk városokban és a Szovjetunió más tartományaiban. Ezek legnagyobb része nagyobb lesz, mint a világ bármely textil vállalata. A kamisini kombinát például naponta 1,000,000 méter jöminőségű szövetet gyárt majd.

Az 1954—1955. évek folyamán üzembe-helyezik a krasznajarszki, benderi és kievi selyemkombinátorokat, a kalinini selyemgyárat, a narofominszki szövőkombinátor és másolat. Ezenkívül az elkövetkező két év folyamán a már működő 11 selyemgyárat újjaépítik és kibővítik. Mindezek az intézkedések lehetővé teszik, hogy már ezévből a különféle selyemszövetek termelése lényegesen emelkedjék.

A gyapjufeldolgozó ipar kötelekébe tartozó 35 gyárban fontos javításokat végeznek. Ezenkívül hatalmas gyapjufűsítő és finomposztológyárak épülnek Csernigov, Kamszk, Minszk, Ivanovo, Krasznodar, Sverdlovszk, Brianszk városokban, Moninóban pedig szövőfinomító kombinát épül. 1954 végén a lakosság már a minszki és a krasznodari gyapjufűsítő kombinátokban készített gyapjuszövetet vásárolhatja.

Az összes textilipari vállalatokban folytatják a kisteljesítményű felszerelések kicserélését új gépekkel. Az erre vonatkozó intézkedések következtében, a Szovjetunióban a következő három év folyamán lényegesen emelkedik a termelés. 1956-ban 70 százalékkal több pamutáruat gyártanak majd, mint 1950-ben, kétszer több gyapjuszövetet és 5,2-szer több selymáruat.

A lenszövőszékek termelése is gyors ütemben emelkedik. Különös figyelmet fordítanak azokon az árucikkeknek a minőség megjavítására és termelésének növelésére, amelyeket inkább keresnek a fogyasztók. Ily módon a gyapjufeldolgozó iparban elsősorban is a fűsültgyapjuból előállított tiszta gyapjuszövet mennyiségét emelik.

A Szovjetunióban a fejlődő magasszínvonalu nehézipar, valamint a vegyipar hatalmas fejlesztése és a mezőgazdaság állandó előtörése elérésére hozott intézkedések hozzájárulnak a textilipar lényeges fejlődéséhez.

SPORT

Városközi atletikai verseny

Vasárnap reggel 9 órai és délután 4 órai kezdettel a Spartak fedett atletikai versenypályáján az aradi, nagyváradi és nagybányai ifjúsági iskola atlétái között városközi atletikai versenyt rendeznek, amelynek keretében számos csúcscsújtási kísérlet is történik. Poenaru Mona a női ifjúsági sulydobásban, Mayer Éva a női ifjúsági magasugrásban, Magold Tibor az ifjúsági távolugrásban és helyből magasugrásban, Kocsis Tibor pedig a 35 és 55 méteres ifjúsági gátfutásban kísérli meg a csúcseredmény megjavítását.

Sakk-csapatbajnokság

A sakkcsapatbajnokságban vasárnap már a második forduló játszott le és a következő mérkőzésekre kerül sor a II. osztályúak két csoportjában:

A) csoport: Progresul Poligrafie—Tebe I, Cukorgyar—Voința Artex, Metal „I. Ranghej”—Constructorul II, Spartak „November 7”—Recolta Arad. B) csoport: Spartak, CFC—Progresul ILLA, Refacerea—Siketnemák, Recolta Magyarpecska—Tebe II. Az előálló csapatok a pályaválasztók.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Február 10-ig: Hajókkal a bástyák ellen. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 12-ig: Ifjú szívvel. (Új, színes Latabár-film.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. — Malin: Szombat: d. e. 11.30 órakor. Vasárnap: d. e. 9.30 és 11.30 órakor.

Jegyelővét naponta 11 órától 12.30 óráig. „HERBAK JÁNOS” mozi: Február 9-ig: A levegő meghódító. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Február 7-ig: Egor Bulcsiov és mások. Előadások: 3, 6 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: Február 12-ig: Aktuális román híradó. — Szovjet napi újdonságok, 63-as szám. — Könyvmagyarázat. — Pac batorsága (színes rajzfilm). Előadások 3 órától folytatódólagosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Február 9-ig: Erkel. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gaji): Február 9-ig: Az élő holttest. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Szombat, február 6-án: A veszett bárány.

— O —
AZ ARADI FILHARMONIA szombati, 1954 február 6-án este 8 órakor tartja a Kulturpalotában szimfonikus hangversenyt. Vezényel: Boboc Nicolae, hegedűsöt játszik Negrescu Mircea (Bukarest). Műsoron: Wexler román zeneszerző hangversenye, hegedűre és zenekarra; Beethoven Coriolanus nyitánya, Brahms: IV. E-moll szimfóniája.

„Farkas-Barkas”

Magyar népmesék
Összeállította Faragó József

A „Farkas-Barkas” c. kötet Arany László, Gyulai Pál, Berze Nagy János és mások népmese gyűjtéséből összeválogatott meséket tartalmaz.

Ezek a mesék kisgyermekedhez szólnak leginkább, rövidnek, könnyen érthetőek. A mesegyűjteményt az összeválogatott mesékben megvilágító körülmények és pontos-ság jellemzi.

A rajonszékhely kórháza új munkatársakat kapott: fiatal orvosokat, akik alig egy-két éve fejezték be tanulmányaikat. Valamennyien várják, nagyon várják azt a pillanatot, amikor elhagyhatják az egyetem ódon falait és kiléphetnek az életbe.

Igy volt ezzel Rácz Miksa is. Amikor kezében tartotta diplomáját és a professzorok jó munkát kívántak neki, tudja az ég miért, miért nem — meglett könnyes. Pedig nem volt valami érzékeny fiú. Az érzékenység nem is illenék magas, ki-sportolt testalkathoz, beszélő szeméhez, amely fölött közepesen összeér a dióbarra szemöldök. A szája jobb szögletében is van valami erős akaratot sugárzó vonás. Különösen olyanok látható ez, ha a maga igazát bizonygatja.

És még sem tudta visszatartani könnyeit. Az egyetemi évek mely gyökereit vetek lelkében. Nem lehetett azt egyszerű szavakkal elhagyni. Nem bizony! A szó kevés. Könny kell oda — egy-két örömkönnycsepp, mely lemossa a fájdalmat, megkönnyíti a szívet és erőt ad az elváláshoz. Mert itt a növény-dek testvérekké válnak, a falak, az elő-adóterem, a kert, a szökőkút és minden-minden, úgy belevesződik a tudatba, úgy anynyira hozzátartozik a diáklétehez, hogy nélkülük szinte elképzelhetetlen a világ. Mégis, eljön az a nap, amikor mindent el kell hagyniuk. Fáj-lalom és öröm vegyül az érzések viharába és pillanatok alatt győz az élet hívó szava, amely ott lüktet, hullám-zik a kerítésen túl, ahol minden állandó szűkületben, megújulásban vajdik.

Dr. Rácz Miksa csak lelkesedéssel tud beszélni az egyetemi évekről. Másfél év távlatából tekint vissza és most már egyre ritkábban jutnak eszébe apró, vidám történetek. Más kérdések kerültek előtérbe. Olyanok, amelyek betöltik az életét, egész kényelt. Közel két hónapja a rajonszékhely kórházában nőgyógyász és ezóta egyre jobban érzi, hogy felelőssége megnövekedett. Monnyis a munkáján Ejt-nappalra tesz e mégis azt hirtelen, hogy „mit tudnak ezek a fiatal orvosok”. Pedig nem történt még egyetlen szerencsétlenség sem a szülések alkalmával. Csupán egyszer fordult elő, hogy későn érkezett. Nem az ő hibája volt. Nem. A szülésznő későn telefonált a

Papp Ferenc:

„VIHAROSTETŐ”

A regény egy marosvölgyi lakótermelésnél dolgozó ifjúság életéről és munkájáról szól.

Bemutatja az ifjúságok és az élmun-kások harcát a munkafolyamat megjavítá-sáért, a munkások életszínvonalának eme-léséért. Ebben a törekvésükben segíti őket

a párt s az Ifjúsági Szövetség. A „Vi-harostető” főhősei egyszerű, becsületes mun-kás és paraszt ifjak, akik szervezetük hívá-sára szívvel-lelkel küzdenek a munkater-melékenység emeléséért és győznek a gán-csot vető ellenség felett.

A kórház becsülete

mire odaért, már halott volt a magzat. Bántotta, nagyon bántotta az eset. Az igaz, hogy a szülésznő felelős a szerencsétlenségért, de azért mégis... egy élet. Nem is hagyta annyiban a dolgot. Nem bizony! Egy életért meg kell fizetni. Legyen az bárki, ha mindjárt dr. Ráczról is volna szó...

Alig telt el néhány nap, máris beszélni kezdtek erre is, arra is: „Mit ér, ha kihív-ják ezeket az orvosokat, úgysem értenek hozzá”. Meg aztán: „Ugyis mindegy az, ha meg akar halni, hát meghal, ha meg él van benne, hát megmarad”.

A fiatal orvosokat, köztük dr. Ráczot is, lehagyták a sok igazságtalan szóbeszéd igazságtalan? De mennyire, hogy az! Hiszen már több esetben életet mentett meg, emberéletet. Feljebbvalói meg is dícsérték fáradságtalan munkájáért, Mert Rácz Miksa nem volt rest. Egyetlen cél lebegett előtte: emberéleteket menteni.

Feleletesei dícséretét szó nélkül fogadta. Jól esett az elismerés, a támogatás, de azért mégis hiányzott valami. Igen. Most már mindjobban érezte, hogy ez a valami nem egyéb, mint a nagy tömegek elismerése.

Egy éjszaka arról álmodott, hogy tehetet-lennél áll a műtőasztalon fekvő beteg előtt, mert mindenfelől bizalmatlanul tekintettek feléje. Pedig nem volt súlyos az eset. Milyen könnyűszerrel segíthetett volna, ha elismerés tükröződik az arcokról. Biztató elismerés!

— Te mit vagy? — lépett be a könyvtárba Simon doktor, aki csak félve végzett. — Kerestelek. Telefonáltak, hogy Nagyér közegben nehéz szülés előtt áll egy anya. Kértek az autót, hogy beszállítsák a városba. Válságos az anyja állapota.

— S elküldted a kocsit? — Természetesen.

Néhány másodpercig csend volt. — Hova... a városba, de hiszen van egy határozat, amely kimondja: csak akkor szál-lítsuk be a beteget, ha mi már nem tudunk segíteni. Ezt úgy mondta, mintha magá-hoz beszélne, majd hirtelen felpattant:

— Nem engedem! Ide kell, hogy hozzák! Ide kell, hogy hozzák előbb! En megvizsgáiom!

Nyomban a telefonhoz lépett. Pár perc múlva Nagyér néptanácsával beszélt.

— Elnök elvtárs? Itt Rácz doktor. Kérem értesítse a mentőkocsit sofőrjét, hogy a be-teget a rajonszékhelyre, a kórházba hoz-zák... Mit mond?... Mi az, hogy nincs jo-gában... hogy?... nem vállal felelőse-séget?... Nem is kell. A felelősség az enyém... Tessék?...

Leccsapta a kagylót. Ujra kéri a közpon-tot, a rajoni néptanácsot, míg végre aztán elintéződik az ügy.

Esteledik. Decembervégi szél kopogtat a kórház ablakán. Eszokról áthatolhatatlan, szürke ködfátyol ereszkedik a házakra.

Autóberreges, a szárnys vaskapu egyet csikordul.

A szülésház már mindent előkészítettek. Behozták a szenvedő anyát.

— Nehéz eset ugye — jegyzi meg a kórház főorvosa. Ugy mondta ezt, mintha valami félelem szorongatná a farkát. Nagy-éren csaknem mindenki erről beszél, a ra-jon is értesült az esetről.

Ott volt a kórház valamennyi orvosa, meg néhányan a személynél közül. Jól tud-ták, hogy a kórház becsületéről, az új or-vosok becsületéről, de mindenképp felett, em-beréletről van szó.

Dr. Rácz Miksa végzetle a vizsgálatot és bensejében gyenge remegést érzett, amely ha feltört, hatalmasba keríti az embert, hosz-szra ideig megfosztja nyugalmától, lefoglalja minden idegszálát. De mégsem. Minél jobban belemerült a vizsgálatba, annál ma-gabiztosabb lett.

— Reggel öt órára várhatjuk a szülést — mondotta — Nem veszélyes — nyugtatja meg mintegy önmagát.

A főorvos már azért dorgálta magát, hogy miért nem avatkozott bele a dologba. „Vitték volna a városba és kész. Minek kockáztatni a kórház becsületét”.

Az órák csigalassúsággal teltek. Elfél-után egyesek lefeküdtek — reggel kezdődik a munka

Simon doktor 3 órakor köszönt el, de

6-kor már talpon volt. Almosan és nesze-lenül lépett be a terembe. Megtorpan. Sze-me kitágult és szinte megbüvölten nézett fehérköpönyes orvoslátszára. „Még most nincs semmi?”

Egyetlen óra sokszor felér hosszú, évti-zedekkel. Az évtizedek szinte észrevétlenül suhanak el, de egy óra, amikor az élet és halál viaskodik egymással, amikor a másod-percek számozgatják: egy, kettő, három, négy, öt... na talán most!

Es így lett el az idő 6-tól 7 óráig. Hol néma, vészütölő csendben, hol pedig han-gos életküzdelemben.

Rácz doktor úgy harcolt a gyermek éle-téért, mint egy igazi hős. Orvoslársait szinte lenyűgözte ez a határtalan erő és akarat.

Valaki azért csendben megjegyezte: — Legalább az anyát menték meg.

Csend. Halálos csend. Ez azt jelentette, hogy a magzatot fel kell áldozni.

— Nem. Azt nem akarom. Nem engedem — hangzott a szigorú válasz. — Operálók. Most... most, azonnal. Kérem a műszereket!

Az asszony mit sem értett az egész-ből. Feltűzöttne emberfeletti cselekedetre csukatta és a műtét közepette Rácz doktor segítségével egyszerre megszabadult a te-hertől, a fájdalomtól.

Rácz Miksa pontosan 7 óra 10 perckor villágra segítette az ujszülöttet. A nagy mi-tét sikerült. Az anya és a gyermek egész-séges!

Nyolc óra tájban telefonjelentést olvasott fel Nagyér közegben a néptanács titkára az egybesereglett asszonyoknak: „Kalmár Rozinak fia született. Mindketten egészségesek. A gyermek négy kiló hatvan”.

S ez a telefonjelentés napok alatt be-járta a rajon legdugottabb vidékeit is. A községek, falvak és tanyaházak lakói gon-dolatban maguk mellé emeltek a fiatal or-vosokat és megbecsüléssel vették őket kór-tól.

A kórház főorvosa büszke Rácz doktorra, éppen olyan büszke, mint a nép. Amikor a fiatal orvosok beszélnek az esetről, jelentőségteljesen hozzáfűzi: ...no meg az-tán ugye, a kórház becsülete is kockán for-gott...

Török István

Mit javasolnak a belső tartalékok feltárása érdekében?

A gépek és a felszerelés teljes kihasználásáért

Zámbo József elvtárs, az „IFIL” deszka- és parketta gyár („IFIL” Cheresztea) igazgatójához kérdéseket intéztünk a belső tartalékok feltárására vonatkozóan. A kérdések és a válaszok a következők voltak:

1. KÉRDÉS: Hogyan indítottak harcot a belső tartalékok feltárása érdekében és milyen eredményeket értek el?

VALASZ: Az RMP KV bővített plenáris ülésének határozatát megvitattuk pártalapszervezői gyűlésen, majd ismerlettük vállalatunk dolgozóival is. Ezalkalommal e-meztük vállalatunk tevékenységét és a plenáris ülés határozata, valamint dolgozóink javaslatai alapján technikai-szervezési intézkedéseket készítettünk, amelyben megjelöltük a legfontosabb tennivalókat. A terv előirányozta a beruházási munkák meggyorsítását és az olyan műszaki-szervezési intézkedéseket, amelyek beruházások nélkül is megoldhatók.

Megállapították például, hogy a gépjavitó műhely dolgozóinak munkáját nagyban akadályozta a műhely szűk munkaterülete és az egészségtelen munkahely. Ezért, részben a beruházási alapról, részben pedig saját erőkből — megtakarított anyagokból és használaton kívüli gépek üzembehelyezésével — új munkahelyet létesítettünk, ahol most már a gépjavitók zavartalanul és egészséges körülmények között dolgozhatnak. A gépjavitó műhely munkáját azzal is elősegítettük, hogy egy használaton kívüli álló villanyfűtőgépet megjavítottunk és üzembehelyeztünk.

A technikai-szervezési terv alapján meggyorsítottuk a korszerű és nagyteljesítményű gőztűz kamrák építkezési munkáit is.

A különböző szervezési intézkedések is elősegítették a munkafolyamat gördülékenyebbé tételét. Régi hiba volt például az aradi gyárban, hogy a rönk lerakodás és a készáru berakodás egy helyen történt. Ezáltal a kirakodók és a berakodók akadályozták egymást a munkában és ugyanakkor

ezen a munkahelyen a munkafeltételek sem feleltek meg a munkavédelmi előírásoknak. Ezért külön készáru berakodási helyet létesítettünk.

A külső- és belső szállítást is megjavítottuk azáltal, hogy az aradi gyárba vezető megrongálódott utszakaszt mintegy 300 méteren kiköveztük, a vállalat belső területén pedig 60 méterrel meghosszabbítottuk a keskeny iparvágányt.

A gépek és a felszerelés jobb kihasználását nagymértékben elősegítették újított és ésszerűsítettünk is. Jövedelme zavarta például a termelés folyamatosságát és károsan befolyásolta a termelvények minőségét az a tény, hogy a parketta gépvezető láncá erősen megkopott. Ezáltal sűrűn történt láncszakadás — ami zavarta a termelést a parketta osztályon — ugyanakkor a kopott lánc miatt nem lehetett pontos, jöminőségű parkettát gyártani. Ezt a kérdést Veres Ferenc sztahanovista mester, újító oldotta meg, aki egy régi, használaton kívüli gép vezető-láncát átalakította. Az újonnan beszerelt láncsal megszakták a láncot folvik a munka. Csapán ez az ésszerűsítés körülbelül 13 százalékkal növelte a parketta-osztály termelését s a minőség mintegy 5—6 százalékkal javult.

2. KÉRDÉS: Milyen mértékben használják ki a gépeket és a felszerelést? Milyen lehetőségek vannak és melyek azok a tennivalók, amelyekkel a gépek és a felszerelés kihasználási mutatószámait növelhetik?

VALASZ: Jelenleg nem használjuk ki teljes mértékben a gépek és a felszerelés teljesítményét, mert a gépek számához viszonyítva, gyenge a hajtóerő. Kivételt képez az aradi gyárban a parketta osztály, amelynek gépei villany meghajtással működnek, a bokszei gyárban azonban, a parketta osztályon sem használják ki teljes mértékben a feldolgozó gépek teljesítményét. De ez a kérdés is hamarosan megoldódik. Az aradi gyárban előreláthatólag február 15-én helyezzük üzembe az új, nagyteljesítményű gőzkazánt, amelynek segítségével

vel minden gépet az ediginél nagyobb fordulatszámmal állíthatunk be és a parketta osztályt is gőzrel hajtjuk majd meg. Így havonta körülbelül tízezer lej értékű villany-erőt takaríthatunk meg. A bokszei gyárban március elején helyezzük üzembe a létező kazán mellé még egy gőzkazánt.

A hajtóenergia megkettőzésével a közeljövőben tehát biztosíthatjuk a gépek rendszeres működését s ugyanakkor szervezettebb akciót indíthatunk a belső tartalékok feltárásával a gépkihasználási mutatószámok növelése érdekében. Ezen a téren még sok a tennivaló vállalatunknál.

Az üzemi bizottságnak, a pártalapszervezet irányításával, a szocialista verseny alapsablon megszervezésére és ösztönzésére kell törekednie. Jobban ki kell terjeszteni a brigádmunkát is, mert a tények azt bizonyítják, hogy ahol brigádmunka folyik, ott jó eredményeket érnek el. Az aradi gyárban például a parketta osztályon összesen öt brigád működik. Ez nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy az üzemosztály rendszeresen 8—10 százalékkal teljesítsen tervet felül. Mielőbb brigádokat kell tehát alakítani a többi üzemosztályokon is, mind az aradi, mind pedig a bokszei gyárban.

Vállalatunk is, — mint minden szocialista iparvállalat, — csaknem kimeríthetetlen belső tartalékokkal rendelkezik. A belső tartalékok értékesítését nagymértékben elősegíti a szovjet munkamódszerek alkalmazása, mint például a Kotlear módszer szerinti szakkepesítés, amelyet vállalatunkban is sikerrel alkalmaznak. Ez azonban nem elegendő. Vállalatunk egyre fejlődik és nagyszabású lehetőségeink nyílnak a termelés növelése terén. Ehhez azonban az is szükséges, hogy az üzemi bizottság, — a pártalapszervezet politikai utmutatása alapján — együttműködjön a technikai iróval, tanulmányozza a feldolgozó iparban alkalmazott szovjet munkamódszereket, ismeresse azokat a dolgozókkal, hogy mielőbb nálunk is alkalmazhassák e nagyszabású munkamódszereket.

Szabó János

Uj szövetsémmintákkal a dolgozók igényeinek kielégítéséért

Az RMP KV augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésének határozata a textilipar dolgozóinak számára is azt a feladatot jelölte meg, hogy növeljék a termelést és fokozzák a termelési sebességet, javítsák termelvények minőségét és a választék gazdagításával járuljanak hozzá a dolgozók egyre növekvő igényeinek kielégítéséhez. Ez egyrészt új szövetsémminták gyártásával, másrészt pedig az anyagok mintáinak változtatásával, letisztosításával valósítható meg.

Vállalatunk — a „December 30” gyár — munkaközössége, — a pártbizottság és a pártalapszervezetek politikai munkájának eredményeképpen, — a plenáris ülés óta ért el eredményeket mind a termelés és a termelési sebesség növelése, mind a minőség javítása, mind pedig a választék bővítése terén.

A választék gazdagítását célzó tevékenységünkben igen fontos kapcsolatot tartani a termékeinket árusító kereskedelmi egységekkel azért, hogy megismerjük a vásárlók igényeit, követelményeit. Ezt a célt szolgálta többek között az az értekezlet, amelyet vállalatunk munkaközössége tartott még az elmúlt év szeptemberében. Az értekezleten résztvettek a gyár sztahanovistái és elmunkásai, technikusok és mérnökök, valamint más gyárak, ugyyszintén az állami kereskedelem küldöttei.

Ezalkalommal számos értékes javaslat hangozott el, amelyek alapján meghatározták az előtűnt álló feladatokat. A gyár adminisztratív-technikai vezetősége, valamint az üzemosztályok vezetői kollektívái kötelezettséggel vállalták e határozatok gyakorlatbaültetése érdekében. Eddigi eredményeink azt bizonyítják, hogy bizonyos mértékben valóra váltottuk ezeket a határozatokat, illetve kötelezettségvállalásokat.

Sikereink közé tartozik például az a tény, hogy a vásárlók kérésére számos új anyagot gyártunk nagy mennyiségben. Ilyen az „OH” és a „Mures” elnevezésű férfi inganyag, a „Brad” nevű nyári férfi ruha anyag, valamint a „Stela”, „Mo-neasa” és „Rodica” nevű női ruhaanyagok. Ma már nagy mennyiségben gyártunk bordázott kordbársonyt, amelyből gyermek és női ruhákat készítenek. Nemrég kezdtünk hozzá a többszínű mintás szatén gyártásához. Rövidesen nagy mennyiségben gyártunk kanavászt és újabb férfi inganyagokat, valamint női ruhaanyagokat is. Folyamatban van a zefir és egyéb eddig gyártott anyagok összes mintáinak felújítása.

Az új minták készítését a tervező osztály számos teljességes rajzolója végzi.

Inta: Révész Imre;
a „December 30” gyár technikusai

Lelkesedéssel dolgoznak, mert tudják: az általuk készített minták eljutnak az ország más textilgyáraiba is. Rajzaikból a szocialista realizmus tükröződik. Főforrásuk a román nép és a nemzeti kisebbségek népművészete. Így — a Szovjetunió dolgozóinak példájára — sikerül felszámolni munkájukban a még olykor megnyilvánuló polgári izléstelenséget. Tevékenységük során figyelembe veszik a vásárló tömegek kéréseit. Ezért készítették például több gyermekruha mintát és alkalmazták egyes vidékek népi motívumait. Az idősebb dolgozók nők számára apró mintákat terveztek, sőtlet alapon.

A szövődő dolgozói is — a pártalapszervezet irányításával — arra törekedtek, hogy a plenáris ülés határozatának célkitűzéseit megvalósítsák. Az elmúlt év szeptemberében elhangzott kötelezettségvállalásukhoz híven, az I.—II. szövődésben, valamint a III.—IV. szövődésben újabb Csuik-négy osztályrészen vezettek be a Szovjet szovjet munkamódszerét, s ez munkájuk minőségének javulásához vezetett.

A választék gazdagítása és a minőség javítása mellett dolgozóink hozzájárulnak az önköltség csökkentéséhez is. A nyomó-osztályon például Musca Miron mérnök és Giura Petru technikus újítása alapján, új nyomási eljárást vezettek be, amely évente mintegy 200.000 lejes megtakarítást biztosít vállalatunk számára.

Eredményeink mellett még számos hiányszósz mutatókhoz a vállalt kötelezettségek teljesítése, helyesebben nem teljesítése terén

A főnöke vezetőkollektívájára, — amelyet nem irányított és nem ellenőrzött kőli mértékben a pártalapszervezet — nem tartotta tiszteletben kötelezettségvállalását. Nem minden esetben tartják be ugyanis az előfonal rendszeres és egyenletes irányításának előírásait a „Fleier” gépektől a gyűrűs fonógépekhez. Ezért az általuk gyártott fonál minősége olykor még sok kívánni valót hagy maga után, ami természetesen a szövődő munkáját is rontja.

A nemesítő osztály munkaközössége sem törekedett folyamatos fehérités* megoldására. Első kísérleteik ugyanis nem vezettek sikerre s a jelek szerint nem folytatják kísérleteiket ezen a téren.

Beszűrő osztályunk nehézségekkel küzd, de nem is törekszik eléggé arra, hogy elegendő segédanyagot, cserealkatrészeket és jöminőségű festékekkel lássa el a befejező

osztályt. Sokesetben azért nem lehet élénk és változatos mintájú anyagot készíteni, mert nincs hozzá megfelelő festék. A beszerző osztály feladata tehát, hogy fokozottabb mértékben harcoljon a nehézségek leküzdéséért.

A technikai kabinet tevékenységében is hiányszószok észlelhetők. Ez főleg az újítások nehézséges megoldásában mutatkozik meg. Üzemünk dolgozói megkövetelik a technikai kabinetől: javítsa meg munkáját, különösen most, amikor már teljes létszámmal rendelkezik. Az újítások kérdését az üzemi bizottság is elhanyagolta, pedig az újítások és az ésszerűsítések nagymértékben hozzájárulnak a termelési sebesség fokozásához, a minőség javításához és az önköltség csökkentéséhez. Alakítson az üzemi bizottság — más vállalatok példája nyomán — újító brigádokat, amely szoros kapcsolatot tarthatna egyrészt a dolgozókkal, másrészt pedig a technikai kabinettel.

Rajzoló osztályunk dolgozói már számos esetben kérétek: biztosítsanak részükre tanulmányi napot. Enre a napra azért van szükség, hogy tanulmányozzák a különböző könyvtárak folyóiratait és könyveit, valamint olyan művészi alkotásokat, amelyek a díszlettervezés és általában az ornametikus rajzzal foglalkoznak. Vállalatunk adminisztratív-technikai vezetősége ezideig nem tett eleget a rajzoló kérésének. Nem biztosítottak számukra elegendő folyóiratot sem, amelyek a Szovjetunió és a népi demokrátiás országok textilipari termékeit szemléltetik. Nagyon ritkán szerveznek még mindig tapasztalatszerket a rajzolókkal.

Világos tehát, hogy ha még fokozottabb mértékben kívánunk hozzájárulni a dolgozók igényeinek kielégítéséhez, akkor mielőbb fel kell számolnunk hiányszószainkat. Ezt úgy érhetjük el, ha a pártbizottság irányításával az adminisztratív-technikai vezetőség és az üzemi bizottság odaadott munkát végez a termelés javítását biztosító határozatok gyakorlatbaültetése érdekében.

Elsőrendű feladat továbbra is fenntartani a kapcsolatot a kereskedelmi egységekkel és a vásárló tömegekkel, hogy állandóan ismerhessük kéréseiket, szükségleteiket.

A dolgozók javaslatai minden esetben segítik munkánkat. Szükséges tehát, hogy a javaslatok alapján hozott határozatokat maradéktalanul gyakorlatba ültessük.

A minőség további javításával, az önköltség csökkentésével, valamint a választék még fokozottabb gazdagításával, a jövőben sokkal eredményesebben járunk hozzá az RMP KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülés határozatának valóra váltásához.

Aki nem akar osztozkodni a „sikereken”...

(Szatíra)

Vincze Márton elvtárs, a sütőipari tröszt igazgatója, február 2-án hivatali szobájában üldögélve, elégedetlen arra gondolt, hogy az új péksütemény bevezetése egyesével az ő érdeme. Még az alapszervezeti titkárnak sem szólt a dologról, nem akarta megköszönni, hogy valami aggodalmas elhalasszák, vagy megnehezítsék az új sütemény bevezetését. Még a városi népi tanács közlelmzési felelőseinek is csak annyit jelentett be, hogy új választékot készült forgalomba hozni.

Igaz, hogy az új kifli 17 banival drágább mint a régi, de mit számít az a 17 ban, mikor az új sütemény cukorral és finom étolajjal készül. Az egyserű 33 banis kifliből már nem is sültet többet. Így két legyet üt egy csapásra. Hamar teljesíti a vásárlók növelésére vonatkozó tervet, s több pénz folyik be a vállalethoz. Az sem csekélység, hogy az emberek azt mondják majd: „Nézd csak, ezt az új süteményt Vincze Márton süttette!”

Az új péksütemény ezalatt öblös kosarakban, frissen, jószagúan megérkezett az üzemekhez. A „1. Ranghe” gyár dolgozói közül a rendszeres kiflivásárlók estelek átvenni napi adagjukat. Nyújtották a kifliárusnak az egy lejt, hogy megkapják három kiflijüket, amikor legnagyobb meglepetésükre és nem csekély bosszúságukra, a kifliárus csak két darab süteményt adott.

— Miért kapunk ma három kifli helyett csak kettőt? — kérdezte az egyik munkás.

— Eppen ma drágultak, amikor erősödött a pénzünk? — A lej aránytartalmát csaknem kétszeresére emelték, — mondta egy másik dolgozó.

Csak úgy röpültek a kérdések, mint a kifliott nyílak. A kifliárus igyekezett megmagyarázni, hogy nincs szó „drágulásról”, mert ez egy új, egészen másfajta péksütemény, — de a vásárlók elégedetlenségét csak nem tudta eloszlatni.

— Ez kévéhez való édes sütemény, nem illik a füstölt kolbászhoz, — mondta va-

— rozak volna ilyen is, meg olyat is, — ajánlották mások.

Egyesek haragosan visszatették a kifli a kosárba és visszamentek munkahelyükre.

A friss, ropogós péksütemény ezalatt milyen elpirult az öblös kosarakban. Kinosan érezte, hogy első bemutatkozása nem sikerült. Nem ilyen fogadtatásra számított. Pedig milyen sokan dolgoztak rajta teljes odaadással, míg végre eljutott idáig. A kollektív gazdaság dolgozói egymással versenyezve takarították be a gyönyörű termés, a malomban kitűnő gépeken öröklék hófehér lisztet a magyazemű búzát. A pékek gondosan állították össze a tesztá anyagot, szakértelmű sütőtűk szep pirosra. Az emberek mégis bosszankodva és elégedetlennel tekintenek rá.

— Ki követett el itt hibát? Ki rontotta el a dolgot?

Ezt szerette volna tudni az újságíró is, amikor felkerekedett, hogy végére járjon a dolognak.

Mert, mendegeit egyik hivatalból a másik hivatalba, egyik felelőstől másik osztályvezetőig. Itt is, ott is azt hallotta: „Bizony mi nem tudunk erről a dologról!”

Laacsakán kiderült, hogy az új péksütemény sültetésénél a sütőipari tröszt igazgatója egyedül bábáskodott. Hét lakat alatt őrzött titokként kezelte ezt a dolgot mindaddig, míg az utolsó darab piros kifli is ki nem vették a kemenceből.

Az újságíró ezután elérkezett a sütőipari tröszt alapszervezeti titkárához. A kom: ytekintetű ifjú arcán harag felhőzött. Csak ekkor értesült, kivülállótól, az ötvenbanis sütemény megszületéséről. Amikor az újságíró megkérdezte: miért süttetett február 2-án a tröszt igazgatója csak ötven banis édes süteményt, a titkár három szóval választott:

„Mert elszakadt a tömegkeletől!”

Igen, — ez az új kifli rosszul sikerült bemutatkozásának oka. A sütemény jó, de a sütőipari tröszt igazgatója, Vincze Márton súlyos hibát követett el, mert választék-bővítés ürügye alatt a 33 banis kifli sültetését leállította, holott így nem „bővítette” a választékot, hanem a régi süteményt új minőséggel helyettesítette.

A másik hibát ott követte el az igazgató, hogy az új péksütemény bevezetésének időpontját nem tanácskozta meg a városi népi tanács közlelmzési ügyi osztályának felelőseivel.

A hibák gyökere: a pártvezetők nem ismerése, a dolgozók igényeinek és kívánságainak semmibevevése, a tömegekkel való kapcsolatok teljes hiánya.

Vincze Márton elvtárs, egyéni sikerekre törekedve, feleltelenül dolgozott fontos és nagy körülmények között igénylő posztján. Nem fogadta el az alapszervezet és dolgozótársai segítségét és hibás munkamódszerével visszajárta fordította a mások jó munkáján felépülő eredményeket.

A dolgozók azt kívánják, hogy az új péksütemény mellett elegendő mennyiségben süssék a régi 33 banis kifli s Vincze Márton igazgató elvtárs tanulja meg a kollektív munka módszereit, mert az egyéni sikerek hajszolása a szocializmus építése útján csak balsikereket eredményez.

Rózsa Aliz

A német demokratikus sajtó V. M. Molotov nyilatkozatáról

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A berlini demokratikus sajtó meleg fogadtatásban részesítette V. M. Molotovnak, az SzSzkSzk külügyminiszterének a Németország békeszerződésére és a békeszerződés előkészítésének céljából összehívandó értekezletre vonatkozó nyilatkozatát.

A berlini demokratikus sajtó V. M. Molotov nyilatkozatát kommentálva hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió külügyminisztere valamennyi német hazafi legfőbb óhaját fejezte ki és hogy a szovjet kormány javaslata teljes egészében egyezik a német nép érdekével.

A német népnek békeszerződésre és nem a bonni és párisi militarista szerződésekre van szüksége" címmel a „Neues Deutschland" című lap cikket írt V. M. Molotov nyilatkozatáról és a Szovjetuniónak a Németországgal kötendő békeszerződésről és a békeszerződés előkészítése céljából értekezlet összehívására irányuló javaslatáról.

A cikk hangoztatja, hogy a leigázó jellegű úgynevezett „általános szerződés" és az „európai védelmi közösség" elnevezésű agresszív szervezet összeférhetetlen a német kérdés békés megoldásával és lehetlenné teszi Németország békés egységesítését. A katonai egyezmények célja a német agresszív militarizmus feltámasztása és Nyugat-Németország bevonása a béke és demokrácia országai elleni új háborúba.

A német kérdésben elfoglalt szovjet állásponttal foglalkozó cikkében a „Neues Deutschland" a továbbiakban ezt írja: „A Szovjetunió javaslata alapján megkötött békeszerződés olyan Németország létesítését jelentené, amelyben a béke és a demokrácia erői uralkodnak és megsemmisítik a fasizmus és a militarizmus erőit. A Szovjetunió által javasolt békeszerződés a német nép szabadságát jelentené, felségjogának visszaállítását és besorolását a békés népek egyenlőjogi családjába."

Amíg a Szovjetunió építő javaslatokat tesz a német békeszerződéssel kapcsolatban, amely kezessége lenne népiünk teljes szabadságának és függetlenségének — írja

a lap, — addig a nyugati hatalmak a bonni és párisi katonai szerződéseket akarják Németországra erőszakolni. A nyugati hatalmak nem akarnak békeszerződést Németországgal, mert nekik ágyúoltételekre van szükségük és a német agresszív militarizmus feltámasztására. A militarizmus és a demokrácia összeférhetetlenek. A nyugati hatalmak ellenzik a békeszerződést Németországgal, mert ők nem tekintik szabad és független, hanem leigázott népeknek a németeket. Ezért nem tesznek javaslatot a Németországgal való békeszerződésre, hanem annál többet beszélnek az úgynevezett „szabad választásról", amely rem nyújthat semmi jót a német népnek addig, amíg a bonni és párisi szerződések guszba kötik Nyugat-Németország népét."

A lap befejezéséig hangsúlyozza, hogy a német nép elismeréssel üdvözlözi az SzSzkSzk külügyminiszterének, V. M. Molotovnak építő jellegű javaslatát, amely teljes egészében kifejezi Németország nemzeti érdekeit és a békeszerető német nép törekvéseit.

A „Neues Zeit", a „National Zeitung" és a „Berliner Zeitung" hasonlóképpen ír V. M. Molotov javaslatáról és üdvözlözi a Szovjetunió indítványát a Németországgal megkötendő békeszerződés ügyében.

Valamennyi berlini demokratikus lap közli Correns professzornak, a Demokratikus Németország Nemzeti Arcvonalá Országos Tanácsa Elnöksége elnökének V. M. Molotovhoz intézett levelét.

A lapok ugyancsak közlik a demokratikus tömb február elsejei ülésének határozatát, amely üdvözlözi a külügyminiszterek értekezletét és kifejezi reményét, hogy az értekezlet hozzájárul a nemzetközi ellentétek csíkkénteléséhez és a német kérdés megoldásához.

A határozat teljes szolidaritását nyilvánítja az NDK kormányának emlékiratával, amelyet a kormány a négy külügyminiszter értekezletéhez intézett és hangsúlyozza, hogy a Német Demokratikus Köztársaság lakossága, valamint minden békeszerető német támogatja az emlékiratban kifejtett álláspontot.

Miért nem fejezte be Schubert a „Befejezetlen szimfoniát"?

Ezt a zenelörténeti kérdést Amerikában tették fel, mégpedig a newyorki rádió zenei adásának keretében.

Nem igaz tehát, hazug rágalom, hogy Amerikában nem foglalkoznak komoly zenevel. Ne mondja senki emberfia, hogy a klasszikus művészetet nem részesítik figyelemben.

A napokban ugyanis az amerikai rádióhallgatók Schubert „Befejezetlen szimfoniát"-ját hallgathatták. Nagy gyönyörűséggel élvezhették a zenét.

De nem zavartalanul. Egyszer csak a zenekar elhallgatott.

Mi történt? Kiegyezett a lámpa? Vagy a karmester holtan esett össze a pódiumon?

Sok tündöklésre nem engedett időt a bemozdító bájosan csevegő hangja.

„Ha Schubert a Machin—Chose-cég zabpelykésztőművét fogyasztotta volna, lett volna energiája a megkezdett szimfoniát be is fejezni."

A tények tehát arról tanuskodnak, hogy Schubert elmulasztotta a Machin—Chose-cég zabpelykét fogyasztani.

Egyéb jelek viszont arra vallanak, hogy a fenti rádióadás szerkesztői és hasonló amerikai kultúrtervezők pontosan annyi kultúrával bírnak, amennyire zabfogyasztással szert tenni egyáltalán lehetséges.

Az amerikai rádióhallgatók ezeketán bizonyítvánnyal türelmetlenül várják, hogy a „zabfogyasztásban a kultúra" jelszó szerzői mikor fogják például Chopin „Eszöcskeprelűd"-jét esernyőreklámnak felhasználni?

A svájci ifjuság tiltakozik Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen

BERN. (Agerpres.)

A „Voix Ouvrière" című lap megírta, hogy a „Svájci szabad ifjuság" szervezet felhívást intézett Svájc egész ifjuságához, hogy írja alá és terjessze a svájci békeharcosok tiltakozását Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen.

„Eszaki határunkon egy új német Wehr-

machtot létesítenek. Harminc év leforgása alatt kétféle taszították a német militarizmus Európát és az egész világot szerencsétlenségbe. Ma a német militarizmus új, súlyos veszedelem jelent a svájci nép számára. Fennyegeti hazánk függetlenségét és biztonságát. Ezért minden erőnkkel támogatnunk kell a svájci békeharcosok tiltakozását."

Szovjet kereskedelmi hajó Rosario és Buenos Aires kikötőjében

BUENOS AIRES. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az „Apseron" szovjet hajó horgonyt vetett Buenos Aires kikötőjében, hogy megvárakodjék a Szovjetunió és Argentína közötti egyezmény értelmében Argentína által szállított áruval.

Buenos Airesbe történt érkezése előtt a szovjet hajó kikötött Argentína egyik legnagyobb kikötőjében, Rosarióban. Az

„Apseron" hajó, — mint az argentinai sajtó hangoztatja, — az első szovjet hajó, amely ebbe a kikötőbe érkezett.

Argentína lakossága, meleg fogadtatásban részesítette a szovjet tengerészeket.

Ugy Rosarióban, mint Buenos Airesben, a szovjet hajót meglátogatták a nagy kereskedelmi cégek és közületek képviselői, továbbá több mint 8000 más személy

Terjed a sztrájk Indonéziában

DZSAKARTA. (Agerpres.)

Mint már jelentettük, február elején a „K. P. M." holland hajózási társaságnál dolgozó 3000 munkás sztrájkba lépett. A munkások fizetésjavítást követelnek.

A dzsakartai rádióállomás jelenti, hogy a sztrájkolókhöz más munkások is csatlakoztak. Jelenleg a sztrájkolók száma mintegy 7000-re emelkedett.

Sztrájkoló japán munkások győzelme

SANGHAI. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Mint a tokiói rádióállomás jelenti, az amerikai csapatok szolgálatában álló japán munkások sztrájkja a sztrájkolók győ-

zelmével végződött. Az amerikai parancsnokság megígérte, hogy az amerikai megszálló csapatok szolgálatában álló munkások szakszervezetének értesítése nélkül nem hajt végre munkáselbocsátásokat.

Kiváló agronomusok kitüntetése az OSzSzkSzk-ben

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az OSzSzkSzk Legfelső Szovjetjének Elnöksége „Az OSzSzkSzk érdemes agronomusa" címet létesítette. Ezt a címet a gép- és traktorállomások, kolhozok, szovhozok

és mezőgazdasági tudományos kutatóintézetek legmagasabb képesítéssel rendelkező agronomusai kapják, akik szakmájukban legkevesebb tíz éve működnek és munkásságuk révén különös érdemeket szereztek a mezőgazdaság fejlesztése terén.

Az osztrák jobboldali szocialisták Ausztia boldogulásának kerékkötői

Az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezetői hűséges és szolgálatkész cinkosai az amerikai imperializmusnak. Amikor a Washingtonból kapott utasításokat végrehajtják, verejtékező igyekezetnek leplezni Ausztia dolgozó lakosságát, — sőt saját pártjuk tagságát előtt is, — hogy cselekedeteiket az amerikai felbujtó központból irányítják. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok elleni féktelen rágalomhadjáratuk arra szolgál, hogy ennek leple alatt megkönyítsék az amerikai tőkés számára Nyugat-Ausztia népeinek kirablását és az amerikai agresszorok támadó katonai felvonulási terepévé változtassák át az ország területét.

Nem kerülte el a dolgozók figyelmét, hogy valahányszor az imperialista tábor kiélezte hidegháborúját, az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezetői mindegy jeladásra újabb és újabb rágalmakat szórnak a béke, demokrácia és a szocializmus táborára.

Noha a nyugateurópai országok egyes jobboldali szociáldemokratái a közvélemény nyomására legalább szavakkal elítélik az „európai hadsereget", az osztrák jobboldali szocialista vezeték még csak az ilyen látszattiltakozást sem tartják szükségesnek, hanem egész nyíltan támogatják Adenauer revanspolitikáját. Az emlékezetes berlini provokáció után az Osztrák Szocialista Párt szócsöve, az „Arbeiter Zeitung" sietett kijelenteni, hogy „most már szó sem lehet valamilyenféle meggyezésről a kommunistákkal."

Ausztia dolgozó népe azonban egészen más nézetet vall. Az osztrák nép figyelmét nem kerüli el, hogy a szovjet kormány egyik nagylelkű engedményt a másik után teszi Ausztia lakossága számára. Elsősorban a szovjet kormány sikrállt az osztrák kérdés rendezéséért és

követeli az osztrák államszerződés megoldását és érvénybe lépését. Ezenkívül a Szovjetunió visszaadta Ausztriának a dunai vízterületét, ausztriai főbiztonságát különválasztotta a szovjet csapatok főparancsnokságától. A Szovjetunió kezdeményezésére a bécsi szovjet, illetve a moszkvai osztrák követséget nagykövetségi rangra emelték. Ugyanakkor a Szovjetunió megszüntette a demarkációs vonal ellenőrzését is.

Nem kerülheti el az osztrák nép figyelmét az a tény sem, hogy a négy külügyminiszter most folyó értekezletén a Szovjetunió küldöttsége a német kérdéssel kapcsolatosan egész Európa biztonságának megőrzését követeli.

Ezzel szemben az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezérének politikája teljes mértékben veszélyezteti az osztrák nép biztonságát, amelyet egy újjáéledő német militarizmus éppen úgy fenyeget, mint Európa más országainak népet.

Az imperialisták céljainak támogatása az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezetői részéről már azért is ellenszenves az osztrák dolgozók előtt, mert az imperialisták gazdasági politikája egyre jobban fokozza a nyomort és munkanélküliséget Ausztriában. Ausztia természeti kincseit teljes egészében kiszolgáltatják az imperialistáknak, ahelyett, hogy a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal egyenjogúsági alapon kiszélesítsék kereskedelmi kapcsolataikat. Ennek a lénynak a súlyos kihatása napról-napra jobban megmutatkozik az osztrák ipar hanyatlásá-

ban, a munkanélküliek számának rohamos növekedésében, a fegyverkezési hajszák költségeinek állandó túlméretezésében. Fegyverkezési költségekre az osztrák munkások és más alkalmazottak amúgy is szűkös keresetéből fizetésük nyolc-tíz százalékát vonják le hadiadó címén.

Az osztrák jobboldali szocialisták hozzájárultak ahhoz is, hogy az imperialisták agresszív háborúja esetén Ausztriát is bevonják a támadó lömbbe. Már történtek intézkedések három osztrák hadosztály felállítására és a nyugatiak megszállása alatti terület állítólagos csendőrsége képezi a magvát a hadosztályoknak. Az osztrák jobboldali szocialista vezetők lázasan igyekeznek kiválasztani a három hadosztályhoz szükséges 40 tábornokot és 2000 tisztet, lehetőleg azok közül, akik résztvettek Hitler szovjetellenes háborújában.

A világ első szocialista államának létesítése óta a nemzetközi proletariátus számos világtörténelmi jelentőségű győzelmet aratott. A munkásosztály felszabadító mozgalmak kiterjedt minden országra és a kapitalista rendszerhez görcsösen ragaszkodó tőkésosztály a jobboldali szocialistákat használja fel az imperializmus rablópolitikájának leplezésére és a dolgozók öntudatának eltompítására. E cél szolgálataiban áll az Osztrák Szocialista Párt is, reakciós jobboldali vezetőivel az élén. Miért rejtene meg az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezetői a nemzetközi ellentétek enyhítését? Mert a legnagyobb veszedelemnek tartják, hogy elveszítik az amerikai monopóliumok bizalmát s ezzel

fontos anyagi forrásoktól esnének el. Az osztrák nép azonban egyre világosabban látja az egyedüli helyes utat, amelyet követnie kell. A legutóbb Bécs utcáin folyó tümegyűntetések is azt igazolják, hogy az osztrák nép a kommunisták mellé áll, akik következetesen harcolnak az imperialisták minden háhorus törekvése ellen. Egyre erősebbé válik az osztrák munkásosztály akcióegysége, amelynek egyik célja a munkanélküliség tökéletes megszüntetése Ausztriában is úgy, ahogyan az a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban történt.

Az osztrák nép nem fogja tűrni, hogy a maximális profitot hajszoló amerikai monopóliumok érdekeiért Ausztriát a Szovjetunió és a népi demokratikus országok elleni háborúba sodorják. A dolgozók felismerik Ausztriában, hogy ez politikai katasztrófa dönti az országot és minden erejükkel arra törekednek, hogy az egész osztrák nép előtt tudatosítsák a Szovjetunió és a népi demokratikus országokkal való barátság létfontosságú szükségességét Ausztia szempontjából. Az osztrák dolgozók tudják, hogy a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal való kereskedelem kiszélesítése hozzájárul az ország gazdasági fellendüléséhez és ezért gyűlölik mindazokat, — elsősorban az Osztrák Szocialista Párt jobboldali vezetőit, — akik útjában állanak Ausztia feléledésének. Nem kétséges azonban, hogy az osztrák nép és az imperialisták bérénei közötti harc végül is a nép győzelmével végződik és Ausztia dolgozó lakossága elől elhárulnak az akadályok a szabadság, függetlenség, a tartós béke felé vezető úton.

Szász Gyula,
a „I. Rangheft" gyár sztahanovistája.